

תת"ע 5072/08/15 - מדינת ישראל נגד יעל שרבאני

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

25 מאי 2016

תת"ע 5072-08-15 מדינת ישראל נ' שרבאני

לפני כבוד השופט נאיל מהנא
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשמת
יעל שרבאני

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד דניאל לוי

נאשמת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

פוסק לעד אסף נרדי שכר בטלה והוצאות בסך של 180 ₪.

ניתנה והודעה היום י"ז אייר תשע"ו, 25/05/2016 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט

הכרעת דין

עמוד 1

לנאשמת שלפני נמסרה הודעת תשלום קנס בסך של 1,000 ₪ בגין עבירה של שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב בתנועה בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשמת ביקשה לממש את זכותה ולהישפט על העבירה ובמועד הדיון כפרה הנאשמת במיוחס לה בכתב האישום וטענה כי דיברה באמצעות אוזניה וכי מכשיר הטלפון מונח בין הירך לבין תיבת ההילוכים, וכי חלונות רכבה כהים ולא שקופים וכי לא היה ברשותה סמארטפון באותה עת.

השוטר אשר ערך את הדוח העיד בפני מהכתוב בדוח, לטענתו הנאשמת נסעה ברכב והוא הבחין בה סוטה מנתיב לנתיב וכאשר התקרב אליה הבחין דרך חלון הנוסע שהיה נקי ושקוף כי הנהגת משתמשת בטלפון נייד עם ידה הימנית תוך שהיא מסתכלת לכיוון הטלפון בגובה מותניה ולא על הכביש.

צוין בדו"ח כי עקב כך הנאשמת גרמה להפרעה לתנועה.

הנאשמת חזרה בעדותה בפני על הדברים שאמרה במועד הדיון. אולם הנאשמת לא הציגה ראיות לכך כי חלונות רכבה אכן כהים ולא שקופים ואף לא הציגה אישור על כך שהסמארטפון שהיה ברשותה במועד הדיון נרכש לאחר ביצוע העבירה. בנוסף, הנחת הטלפון בין הברך לתיבת ההילוכים איננה תקנית ולכן אין לראות בשימוש בטלפון כשימוש תקין.

מדובר בשוטר ותיק, מנוסה ומיומן אשר הבחין בעבירה והעיד מהכתובים.

לא הוצג לפני כל נימוק שיש בו לבסס הנחה כי השוטר טעה או לא דיבר אמת. בהעדר טענות של ממש כנגד הגינתו של השוטר, מהימנותו אינה מוטלת בספק וביהמ"ש יכול לבסס עליה קביעות עובדתיות איתנות (ע"פ (י-ם) 2416/08 **גלבו** נ' **מדינת ישראל**).

בנסיבות אלה, מצאתי להעדיף את גירסת השוטר על גירסתה של הנאשמת ואני מחליט להרשיע אותה במיוחס לה בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום י"ז אייר תשע"ו, 25/05/2016 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט

גזר דין

לנאשמת נמסרה הודעת תשלום קנס ע"ס 1,000 ₪, בה יוחסה לה עבירה של שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב בתנועה בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

לאחר ניהול הוכחות הורשעה הנאשמת בעבירה הנ"ל.

שעה שנאשמת בוחרת לנהל משפט הוכחות בעניינה, אין בית המשפט כבול לסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס (ע"פ י-ם) 2452/08 פדרמן נ' מדינת ישראל).

המחוקק אפשר לנאשמת לשלם סכום קנס מינמלי ומופחת, מבלי להידרש להליכים משפטיים.

אם נדרשו הליכים משפטיים והנאשמת הורשעה, לא יפחת הקנס שיוטל עליה מהסכום הנקוב בהודעת הקנס (סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי).

בענייננו, לא ניתן להסתפק בסכום המינימלי הנ"ל, שכן לנאשמת 4 הרשעות קודמות, ונסיבות ביצוע העבירה מסוכנות ברמה הגבוהה שכן עולה עפ"י הדוח כי הנאשמת בעת השימוש בטלפון סטתה מנתיב נסיעתה וכמעט גרמה לתאונה.

נוכח הסכמת הנאשמת להיפסל במקום קנס כספי, אני מחליט להטיל על הנאשמת פסילה למשך 30 יום ופסילה על תנאי.

לפיכך, אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 30 יום.

הנאשמת תפקיד רשיונה או אישור משרד הרישוי על העדר רשיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 17.7.16.

תשומת לב הנאשמת לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

2. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 2 חודשים, וזאת על תנאי למשך 2 שנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ז אייר תשע"ו, 25/05/2016 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט